

ANDELS-TEATRET

10 ÅRS JUBILÆUMSFÖRESTILLING

*Ungdom
og Galskab*

Andels-Teatrets repertoire 1948-58

1948-49:
Shakespeare: Hellig
 Trekongersaften
Molbech: Ambrosius
Fausbois: Pas på Malingen
Rattigan: Den svages Ret
Verneuil: Jalousi

1949-50:
E. Nielsen: I Dag må ingen vige
Shakespeare: Hellig
 Trekongersaften
Molbech: Ambrosius
Bjørnsson: Geografi og
 Kærlighed
Broadhurst: Købt og betalt

1950-51:
Drake: Jenny ordner alt
Priestley: En Inspektør
 ringer på
Maugham: Den hellige Flamme

1951-52:
Achard: Domino
Vane: Den sidste Rejse
Sherriff: Brændende Jord
Maugham: Far - Mor - Børn

1952-53:
Munk: Ordet
Locher: De gamles Oprør
Hertz: Sparekassen

1953-54:
Flers-Rey m. fl.: Eventyret
Hoffmansthal: Det gamle Spil
 om Enhver
Sønderby: En Kvinde er
 overflødig
Deval: Hemmelig gift

1954-55:
Holberg: Jeppe på Bjerget
Ibsen: Gengangere
Anouilh: En vild Fugl
Romains: Medicinens Triumf

1955-56:
Holberg: Erasmus Montanus
Heiberg: Nej
Rand: Natten til
 den 16. Januar
Sarauw: Den kloge Mand
Ostrovskij: Skoven

1956-57:
Tor Hedberg: Johan Ulfstjerna
Carl Gandrup: Munken går i Enge
Gustav Wied: Skærmydsler
Garson Kanin: Født i Går

1957-58:
Bingham: Der ligger et Hus
du Puy: Ungdom og Galskab

ANDELS-TEATRET

Direktør: Allan Fridericia

Forretningsfører: Erik Frederiksen

Poul London.

Elith Foss.

ANDELS- TEATRETS JUBILÆUMS- TOURNÉ

Ved begyndelsen af sæsonen 1957-58 fejrer Andels-Teatret sit ti års jubilæum. Samtidig udsendes den 35. tourné – aftenens forestilling.

Anledningen kunne retfærdiggøre nærmere omtale af dansk tourné-teaters problemer. Der er problemer nok! Og deres løsning kommer til at bestemme kunstens vilkår langt, langt frem i tiden. Men man kan vige udenom alvoren og i stedet beskæftige sig

Slutningsscene i »Ungdom og Galskab«.

med det, der forhåbentlig udgør en jubilæumsforestillings berettigelse:

– *Selve opgaven!*

Andels-Teatret har gennem årene skiftevis fundet sit repertoire indenfor tre forskellige områder: det klassiske (dansk såvel som udlandsk), det moderne problemdrama og lystspillet. Netop ved denne 35. tourné har det været naturligt at videreføre den særegne danske tradition, og oven i købet gøre det således at Andels-Teatret påtager sig en opgave, forskellig fra alt, vi tidligere har spillet.

Med »Ungdom og Galskab« indfører Andels-Teatret den specielle danske syngespilsform – den, som med lige stor ret kan kaldes munter opera eller lødig operette. Blandt de mange praktiske overvejelser, dette programvalg har medført, træder det musikalske i forgrunden.

På Andels-Teatrets vegne skal der ved denne lejlighed udtrykkes en oprigtig tak til iscenesætteren *Elith Foss* og den musikalske leder *Poul London*. Deres fælles bestræbelser har drejet sig om at forstærke den underholdende tone samt at fremdrage de Puys glade melodier og instrumentation, hvis kerne er den tilsyneladende ukomplicerede, uforfalskede livsglæde.

Poul London har ofret et betydeligt arbejde på sin nyorkestrering. Hans kunstneriske overvejelser medførte, at han tog »den lange vej«. I stedet for at »lappe« på det oprindelige partitur, og henhøre de udeladte instrumenter til et akkompagnerende klaver, bygger Poul London på en orkesterbesætning, som udgør et afsluttet kammerensemble. Den indsats, der herigennem er blevet ydet, går således langt videre end til en »bearbejdelse« – den har krævet ærbødighed overfor de Puys idéer og praktisk fornemmelse for det turnerende teaters krav.

Andels-Teatrets samarbejde med skuespiller ved Det kgl. Teater Elith Foss er ikke af ny dato. Han har bl. a. løst de typisk dansk, klassiske skuespilopgaver »Jeppe på Bjerget«, »Erasmus Montanus« og »Nej«. Med »Ungdom og Galskab« er Elith Foss atter gået igang med en stor forestilling, hvis ånd – ikke blot tekst – skal levendegøres. Dertil fordres såvel personlig fantasi som piøtet overfor det bedste i vor lands teatertradition.

A. F.

EDUARD DU PUY

Eduard du Puy hører til de mærkeligste skikkelser i skandinavisk musik- og teaterliv. Gang på gang har han fængslet skribenter. Herhjemme kender vi to væsentlige bøger om ham. Deres titler har dobbelt betydning; de fortæller om centrale begivenheder i du Puys kunst, og – om de egenskaber, som skabte røre og forargelse om hans person. Den første kaldes slet og ret: *Ungdom og Galskab* (af *Robert Neiiendam*); den nyeste hedder »Nordens Don Juan« (forf. *Axel Kjerulf*).

Efter en grundig uddannelse bl. a. i Paris fik du Puy næppe 20 år gammel engagement i et af Europas berømteste teatre som koncertmester. Her vakte hans violinspil de allerstørste forhåbninger. Den kultiverede prins Heinrich i Rheinsberg søgte længst mulig at lukke øjnene for den unge musikers, lad os sige, noget uregelmæssige liv.

Men skandalen kom.

Til Norden nåede du Puy som flygtning, landsforvist fra Preussen. Der gik ikke lang tid førend du Puy opnåede en fremtrædende stilling i Stockholm både som koncertmester og gennem sine kompositioner. I Sverige fik han, oven i købet halvt imod sin vilje, en sensationel debut som sanger.

Heller ikke her skulle han finde varig tilflugt.

Med 24 timers varsel forlod du Puy 1799 landet på kgl. ordre. Denne gang hørte forbrydelserne dog ikke til blandt de galante. Musikeren beskyldtes for sympati med den franske revolution.

Dernæst ankom du Puy til København. De følgende halve snes år førte du Puy til mesterskab indenfor kunsten. Her i Danmark optrådte han for første gang i sit ypperste sangerparti: titelrollen i *Mozarts* »Don Juan«; her fuldførte han sin eneste store komposition »Ungdom og Galskab«. Ligesom en anden fransk kunstner, balletvirtuosen *Antoine Bournonville*, faldt du Puy for en dansk pige. Det lykkedes *Lise Müller* at fange nordens Don Juan i ægteskabets bånd. Men nogen synderlig glæde havde ingen af parterne desværre af dette giftermål – i det lange løb var du Puy en for flygtig natur.

1809 ramte en ny udvisningsordre du Puy, denne gang forårsaget af en kærlighedshistorie med landets kronprinsesse.

Efter få års omflakkende liv vendte du Puy tilbage til Stockholm. Endeligt faldt han til ro, oven i købet således at du Puy kunne smykke sig med flere og flere titler: professor, operadirektør. Selv på disse ny områder, der først og fremmest krævede administrative og organisatoriske evner, slog du Puy fuldt ud til.

Indtil sin død 1882 fornægtede denne æventyrskikkelse sig ikke: hans talent indenfor kunsten syntes uden grænse.

... i du Puys største komposition »Ungdom og Galskab« klinger det hele, både mesterskabet og erobreren. Både ungdommen og galskaben.

Teatrets anden efterårstourné: Danmarkspremieren »DER LIGGER ET HUS«

Her følger nogle uddrag af premieréanmeldelserne:

Fin landspremiere i Andels-Teatret

»Der ligger et Hus« hører til de sjældne komedier, som både er fulde af kvikke, overraskende situationer, og som har noget virkeligt på hjertet . . . Stykket fik en strålende udførelse med Hans W. Petersen som borgmester, der er gået i stå på grund af ministeriets sendrægtighed, men som vågner til dåd, da han mærker, der kan blive sving i foretagendet. Carl Ottosen spillede friskt, selv da han blev afsløret som bedrager. Han havde en god med-spiller i Lone Luther. Poul Snertinge var glimrende som den »sløvede« departementschef . . . Man morede sig virkelig over dette stykke, nikkede genkendende til problemet, der blev belyst. Spillet var godt fra alle sider og bifaldet var ligefrem stormende. Der var mange fremkaldelser, og vi spår dette stykke lang levetid.

Holbæk Amts Avis.

Andels-Teatrets skuespillere mestrede lystspillet og fik en fin danmarkspremiere på »Der ligger et Hus«

Hjemsendt sergent Henry Brown kastede i aftes blikket ud over et trekvart fuldt hus i Postgaarden i Holbæk. Så skød han underkæben frem, formerede sine styrker og byggede på to timer en lystspilsucces op, der vil give Andels-Teatret en stribe af fulde huse landet over i de kommende måneder.

Det var »den lille mand«s sejr over skrankerne om ham. Poul Snertinge knirker sig gennem rollen som departementschef, fremmed for alt andet end det tjenstlige . . . Pluskæbet og fræk planter Carl Ottosen sig ved hans skrivebord med det ene krav: Et hus til mig! (derefter fortælles om handlingen, som fører sergenten til en lille bys borgmesterkontor). Her er fuldt så stift og trist som i ministeriet, indtil Hans W. Petersen med sit strålende talent for at skildre os »den lille mand«s charme kommer på scenen. Man formelig mærkede, hvordan det varmede på begge sider af rampen, da dette fortættede lune blev sluppet løs.

Holbæk Amtstidende

Fornøjeligt lystspil . . . Vellykket landspremiere

(Avisens lange, fine anmeldelse slutter): Premieréforestillingen havde 300 tilskuere og de morede sig storartet. Tilsidst var salen et hikkende latterhav, da skuespillet førtes ud i den vildeste farce. Carl Ottosen gav den unge mand megen sympati, og som den unge pige var Lone Luther både sød og kvik. Poul Snertinge oppede sig og Bent Bentzen, Axel Strøbye og Inge Hyllested gjorde hver for sig god fyldest. Men først og sidst fortjener H. W. blomsterne.

Holbæk Amts Venstreblad

Sukcesfyldt landspremiere i Andels-Teatret

Det er længe siden, der har lydt så langt og hjerteligt bifald under og efter en teaterforestilling, som i aftes på hotel Postgaarden i Holbæk til Andels-Teatrets landspremiere på det engelske lystspil »Der ligger et Hus«. Det er Andels-Teatrets 10-års jubilæumssæson, og det blev en virkelig succes over hele linien . . .

Der var mange fremkaldelser og blomster, og vi tør love Andels-Teatret en stor succes på dette stykke, der med sin ægte engelske humør nok skal more mange på sin vej over landet.

Sjællands Posten

Undersøg selv, når forestillingen kommer hertil!

Husk at sikre hele Deres familie billet i tide!

– af ovenstående kan De selv dømme om successen!

Grøndal

Vilhelmine

Ungdom og Galskab

Syngespil i to akter af BOUILLY

Fordansket og lokaliseret af N. T. BRUUN

Musik af

EDUARD DU PUY

Nyorkestreret af POUL LONDON

Dekorationerne tegnet og udført af ELVIN GAY

Kostumerne fra Det kgl. Teater

Kapelmester: HANS GOETZ

Iscenesættelse: ELITH FOSS

PERSONERNE

Vilhelmine *Ann Margrethe Schou*
Grøndal, maler, hendes formynder . *Henry Büchmann*
Rose, ritmester *Børge Gabrielsen*
Johan, hans tjener *Axel Hendrichsen*
Poul, gammel karl hos Grøndal . . . *Vald. Brodthagen*
Mikkel Madsen, dennes søstersøn *Erik Hansen*
Frands Donnerschlag, husar *Flemming Dyjak*

Handlingen foregår i København, foråret 1806

1. akt: På hjørnet foran Grøndals hus

2. akt: I Grøndals atelier

OPHOLD MELLEM AKTERNE

Rose

Tournéleder:

Valdemar Brodthagen

UNGDOM OG GALSKAB

Forfatteren *Axel Kjerulf* karakteriserer »Ungdom og Galskab« således: »*Fra alle sider betegnet som det første, fuldtud vellykkede danske syngespil, der hurtigt opnåede en overordentlig popularitet: »Således stod det, da du Puy's hovedværk 19. maj 1806 havde urpremiere på Det kgl. Teater.*

Forhåbentligt vil hver enkel tilskuer også gennem denne aften's opførelse indrømme udtalelsens sandhed.

Historien i »Ungdom og Galskab« er hentet fra et fransk syngespil »*Une Folie*« med tekst af *Bouilly*, som du Puy selv nægtede at deltage i. Så stor magt besad denne franske musiker og sanger, at Det kgl. Teater derefter opgav fremførelsen af »*Une Folie*«.

Men et år senere skulle du Puy overraske den kgl. teaterdirektion og stykkets oversætter *N. T. Bruun*, som havde lokaliseret handlingen. Du Puy ytrede da ønske om at skrive fuldstændig ny musik til syngespillet og selv overtage elskerens, ritmester *Roses* rolle, ja han ville tilføje flere ny sange.

I største hemmelighed forberedtes opførelsen. Og dette er godt i pagt med forviklingskomedien i »Ungdom og Galskab«. Denne forvik-

Poul (Vald. Brodthagen) lærer den falske *Mikkel (Axel Hendrichsen)* at rive farver.

Ritmester Rose (Børge Gabrielsen) overtager *Donnerschlags (Fl. Dyjak)* plads.

Grøndal (Henry Büchmann) forstyrres under maleriet.

lingskomedie, som går ud på følgende:

Nær Nørrevold i København bor kunstmaler *Grøndal*, hvis unge niece *Vilhelmine* han holder borte fra omverdenen, ikke mindst den del, som kunne blive farlig for hendes sjælefred. Imidlertid er skæbnen i skikkelse af *ritmester Rose* og hans tro *tjener Johan* ude i det dejlige forårsvejr. Når tæppet går, lægger de to unge mænd plan op.

I første omgang gennemskuer *Grøndal* imidlertid *Roses* forsøg på at nå ind i »borgen«. *Ritmesteren* får ingen succes ved at udgive sig som tysk kunsthandler. Heldigere er *Johan*. Han får nys om, at *Grøndals* gamle alt-mulig-mand *Poul* venter sin kære søstersøn *Mikkell Madsen* fra Jylland. *Johan* negler *Mikkels* tøj og falder *Poul* om halsen. Da den rigtige *Mikkell* endelig dukker op, fremstår han som en gemen be- drager.

Anden akt foregår i *Grøndals* lejlighed. Her søger *Vilhelmine* at overtale formynderen til at slække på de stramme tøjler. Men hendes underfundige forsøg viser sig unødvendige. *Johan* spiller op for alle tiders forviklinger, som endog fører *Rose* lige ind i »løvens hule« – forklædt til *Hagbard*, en rolle han overtager fra *Donnerschlag*, en menig, der havde stillet sig til disposition som model. Denne udvikling sætter selv *Vilhelmine* i forvirring.

Vilhelmine (*Ann Margrethe Schou*) stiller krav, før hun vil hjælpe sin formynder.

Mikkell Madsen (*Erik Hansen*) spørger om vej i den store by.

– Ungdom og galskab, *ritmester Rose* har endelig erobret sin *Vilhelmine*.

